

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

(پلی تکنیک تهران)

دانشکده: مهندسی برق

پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان

بهبود عملکرد سیستم مخابراتی طیف گسترده با بکارگیری

کدهای سوراخ شده

استاد راهنما

دکتر حسن آقایی نیا

دانشجو

محمد لاری

تاریخ :
شماره :

فرم اطلاعات پایان نامه
کارشناسی ارشد و دکترا

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

معاونت پژوهشی
فرم پروژه تحصیلات تکمیلی ۷

مشخصات دانشجو
نام و نام خانوادگی: محمد لاری

دانشجوی آزاد بورسیه معادل

شماره دانشجویی: ۸۴۱۲۳۱۲۶

دانشکده : برق رشته تحصیلی: برق - مخابرات

نام و نام خانوادگی استاد راهنما : دکتر حسن آقایی نیا

عنوان به فارسی: بهبود عملکرد سیستم مخابراتی طیف گسترده با بکارگیری کدهای سوراخ شده

عنوان به انگلیسی: Performance Improvement of Spread Spectrum Communication systems, Using Punctured Codes

نوع پروژه: کارشناسی ارشد کاربردی بنیادی توسعه ای نظری

تاریخ شروع: تیر ۱۳۸۵ تاریخ خاتمه: دی ۱۳۸۶ تعداد واحد: ۶

سازمان تامین کننده اعتبار :

واژه های کلیدی به فارسی : تابع خودهمبستگی - تابع همبستگی متقابل - حذف تداخل چندکاربره - کدهای سوراخ شده - رادارهای طیف گسترده - سنکرون سازی

واژه های کلیدی به انگلیسی : Auto correlation function – Cross correlation function – Multiuser Spread spectrum radar - Synchronization -interference cancellation – Punctured codes

نظرها و پیشنهادهای به منظور بهبود فعالیت های پژوهشی دانشگاه:

استاد راهنما:

دانشجو:

امضاء استاد راهنما : تاریخ:

نسخه ۱: معاونت پژوهشی
نسخه ۲: کتابخانه و به انضمام دو جلد پایان نامه به منظور تسویه حساب با کتابخانه و مرکز اسناد و مدارک علمی

پیش گفتار

یک کد طیف‌گسترده مناسب، باید دارای مشخصات متعددی باشد. تابع خودهمبستگی آن تا حد امکان نزدیک به بهینه باشد و تنها در شیفت صفر، مقدار بزرگی داشته باشد. تابع همبستگی متقابل آن با کدهای دیگر، تا حد امکان در تمام شیفت‌ها برابر صفر باشد. از نظر کاربر خارج از سیستم، تا حد امکان مشابه نویز و غیرقابل پیش‌بینی باشد. این مشخصات و مشخصات دیگری که در ادامه در پایان‌نامه ذکر می‌شود، بصورت یکجا در یک کد موجود نیست. علاوه بر آن، در صورت وجود، اگر ساختار کد بهینه برای همه آشکار باشد، امنیت آن به شدت کاهش می‌یابد. زیرا یکی از دلایل استفاده از سیستم مخابراتی طیف‌گسترده، مخایره امن اطلاعات می‌باشد. بنابراین نمی‌توان انتخاب یا طراحی کد گسترده‌کننده در سیستم مخابراتی طیف‌گسترده را محدود به کدهای موجود نمود. علاوه بر اهمیت کدهای گسترده‌کننده، با توجه به لزوم سنکرون‌سازی کد در گیرنده برای استخراج اطلاعات، می‌توان گفت که سیستم مخابراتی طیف‌گسترده، نسبت به سیستم‌های مخابراتی معمول، از پیچیدگی بیشتری نیز برخوردار است.

مبنای تعریف این پروژه، بررسی یک ایده (ایده سوراخ‌کردن کدها)، برای بهبود مشخصات کدهای گسترده‌کننده در سیستم مخابراتی طیف‌گسترده و همچنین بهبود در مشخصات سیستمی آن می‌باشد. ایده سوراخ‌کردن کدها، از کدهای تصحیح‌کننده خطای کانولوشنی سوراخ‌شده گرفته شده است. سوراخ‌کردن کد در کدهای تصحیح‌کننده خطای کانولوشنی برای کاهش پیچیدگی کدگشا در گیرنده استفاده می‌شود ولی این ایده در کدهای طیف‌گسترده می‌تواند مزایای مختلفی داشته باشد، که در این پایان‌نامه بررسی خواهد شد. سوراخ‌کردن کد طیف‌گسترده، به معنی حذف تعدادی از بیت‌ها یک کد اولیه و ساخت یک کد جدید می‌باشد. حذف بیت‌ها بصورت تصادفی انجام می‌شود. به

این ترتیب که الگوهای حذف، مشابه کدهای تصحیح کننده خطای کانولوشنی، بصورت تصادفی ایجاد می شود و با جستجو، بهترین الگو انتخاب می شود. معیار انتخاب می تواند هر مشخصه ای از کد یا سیستم که قصد بهبود آن را داریم، باشد. در این پایان نامه در دو فصل بهبود مشخصات تابع خودهمبستگی کد و تابع همبستگی متقابل کد با استفاده از کدهای سوراخ شده، بررسی شده است. در یک فصل هم استفاده از کدهای سوراخ شده در مرحله سنکرون سازی، برای افزایش سرعت سنکرون سازی استفاده شده است.

ایده کدهای سوراخ شده طیف گسترده، برای اولین بار در این پایان نامه مطرح شده است. هدف این پایان نامه نشان دادن مزایا و قابلیت ها و موارد کاربرد این کدها می باشد. بررسی های انجام شده که در ادامه آورده شده است، نشان دهنده قابلیت های این روش می باشد. ادامه بررسی های بیشتر نیز می تواند به رفع نواقص احتمالی روش و عملیاتی کردن روش منجر شود. بنابراین سوراخ کردن را می توان یک روش دانست، که می تواند مستقل از نوع کد، بر روی کدهای مختلف اجرا شود، و مشخصاتی از آن را بهبود بخشد.

در ابتدا بهبود مشخصه تابع خودهمبستگی کد طیف گسترده مدنظر بوده است. برای این منظور کد را طوری سوراخ کرده ایم که اندازه لب های فرعی این تابع تا جای ممکن کوچک شود. این کار در کدهای طیف گسترده سیستم راداری نیز انجام شده است. مشخصه دوم که بهبود آن مورد نظر بوده است، تابع همبستگی متقابل در سیستم دسترسی چندگانه و کاهش تداخل در این سیستم ها می باشد. برای انجام این کار، کد را در گیرنده (فرضاً گیرنده ساده فیلتر منطبق) طوری سوراخ می کنیم تا تداخل کاربر فعال با کاربران تداخل کننده کم شود. در انتها رابطه ای برای متوسط زمان سنکرون سازی کد طیف گسترده دلخواه ارائه شده و از کدهای طیف گسترده سوراخ شده برای کاهش متوسط زمان سنکرون سازی استفاده کرده ایم.

مقدمه‌ای بر مخابرات

طیف گسترده

در این فصل که جنبه مقدماتی دارد، در ابتدا سیستم مخابراتی طیف‌گسترده شامل فرستنده و گیرنده، بطور مختصر بررسی می‌شود. سپس مختصری از ریاضیات لازم برای درک بهتر ساختار کدهای طیف‌گسترده توضیح داده می‌شود. در انتها نیز مهم‌ترین مشخصاتی که معمولاً کدهای طیف‌گسترده با توجه به آنها مقایسه می‌شوند، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۱- سیستم مخابراتی طیف‌گسترده

شروع استفاده یا کشف سیستم طیف‌گسترده به اوایل قرن ۲۰ میلادی برمی‌گردد. ابتدایی‌ترین کارها، تغییر فرکانس حامل سیستم مخابراتی در فرستنده با الگویی معلوم بود. این سیستم در حال حاضر با نام سیستم مخابراتی طیف‌گسترده پرش فرکانسی^۱ شناخته می‌شود. در جنگ جهانی دوم ایالات متحده آمریکا سیستمی سری برای ارتباط مقامات عالی‌رتبه، با استفاده از مخابرات طیف‌گسترده ایجاد کرد. یکی از بهترین نوآوری‌ها در زمینه مخابرات طیف‌گسترده، فعالیت‌های دو هنرمند در سال ۱۹۴۱ میلادی بود. فعالیت‌ها بر روی سیستم طیف‌گسترده ادامه پیدا کرد تا اینکه در دهه ۸۰ میلادی اولین سیستم‌های طیف‌گسترده بصورت صنعتی مورد استفاده قرار گرفت. از آن به بعد استفاده از مخابرات طیف‌گسترده بیشتر و روز به روز استفاده از این سیستم‌ها در مخابرات غیرنظامی نیز افزایش یافته است. سیستم موقعیت‌یاب ماهواره‌ای GPS و سیستم‌های مخابرات سیار مانند سیستم مشهور IS-95 و استاندارد شبکه‌های بی‌سیم IEEE-802.11 نمونه‌ای از سیستم‌های متداول کنونی هستند که از مخابرات طیف‌گسترده استفاده می‌کنند [1].

¹ Frequency Hopping Spread Spectrum

اساس سیستم‌های طیف‌گسترده، گسترش طیف سیگنال ارسالی به‌منظور کاهش احتمال دریافت^۱ و مقابله با جمینگ پالسی^۲ می‌باشد. فرض کنید فرستنده می‌خواهد توان محدودی را برای گیرنده بفرستد. در این صورت اگر گیرنده غیرمجاز در حال جاروب کردن طیف فرکانسی در حوالی فرکانس حامل فرستنده باشد، با توجه به ماهیت باند باریک اکثر سیگنال‌ها و سیستم‌ها، گیرنده غیرمجاز قادر به دریافت توان ارسالی فرستنده می‌باشد. اما اگر فرستنده همان توان محدود خود را در گستره وسیعی از طیف فرکانسی پخش کند، چگالی طیفی توان کاهش می‌یابد و حتی ممکن است زیر سطح توان نویز قرار گیرد. به این ترتیب احتمال دریافت توسط کاربر غیرمجاز کاهش می‌یابد. با توجه به گسترش طیف، جمرها که معمولاً توان خود را در پهنای باند محدودی متمرکز می‌کنند، تنها بخشی از پهنای باند سیگنال ارسالی را تخریب می‌کنند. بنابراین مقاومت در برابر جمینگ هم بالا می‌رود.

سیستم‌های طیف‌گسترده دو نوع عمده دارند. سیستم‌های طیف‌گسترده دنباله مستقیم^۳ و سیستم‌های طیف‌گسترده پرش فرکانسی^۴. در سیستم طیف‌گسترده دنباله مستقیم، سمبل ارسالی در یک رشته با دوره سمبل (دوره چپ) کمتر از دوره سمبل داده‌ها ضرب می‌شود. به این ترتیب پهنای باند افزایش می‌یابد. در سیستم طیف‌گسترده پرش فرکانسی، فرکانس حامل هر چند لحظه یکبار تغییر می‌کند. الگوی تغییر در این سیستم و رشته ضرب‌شونده در روش دنباله مستقیم در واقع یک

¹ Low Probability of Intercept

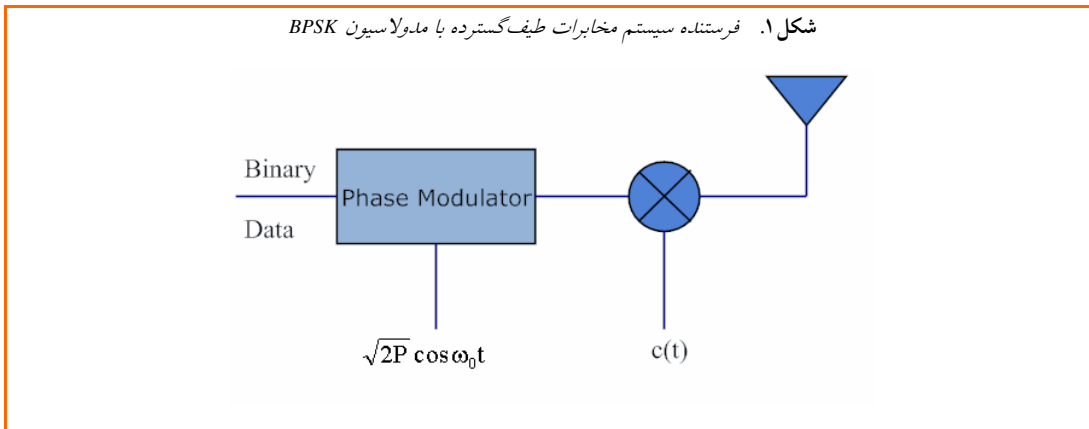
² Pulse Jamming

³ Direct Sequence Spread Spectrum

⁴ Frequency Hopping Spread Spectrum

رشته شبه تصادفی است که در فصل ۲ بیشتر توضیح داده می‌شود. برای توضیحات بیشتر راجع به مطالب کلی سیستم طیف گسترده می‌توان به مراجع [2] تا [4] مراجعه کرد.

۱-۱-۱- سیستم طیف گسترده دنباله مستقیم

در شکل ۱ بلوک دیاگرام ساده فرستنده سیستم مخابراتی طیف گسترده با مدولاسیون BPSK نشان داده شده است (سیستم به نحو ساده‌تری نیز قابل پیاده‌سازی است). داده‌های باینری پس از مدولاسیون، در یک ضرب‌کننده، در کد باینری $c(t)$ ضرب می‌شود و سیگنال بصورت (۱) از آنتن ارسال خواهد شد.

$$x(t) = \sqrt{2P}c(t)\cos(\omega_0 t + \theta_d(t)) \quad (1)$$

اگر دوره بیت داده‌های باینری برابر T_b باشد، طیف سیگنال بعد از مدولاتور بصورت تابع سینک^۱ حول فرکانس f_0 می‌باشد. با توجه به شکل تابع سینک، پهنای باند این سیگنال بصورت

^۱ Sinc Function

تقریبی برابر $2/T_b$ می‌باشد. چگالی طیفی توان سیگنال قبل از ضرب در کد گسترده‌کننده بصورت (۲) است.

$$S_d(f) = 0.5PT_b \{ \sin c^2(f - f_0)T_b + \sin c^2(f + f_0)T_b \} \quad (۲)$$

کد باینری $c(t)$ یک رشته شبه‌تصادفی باینری با دوره بیت T_c می‌باشد. دوره بیت کد $c(t)$ را دوره چیپ^۱ می‌نامیم. این کد در سیستم مخابراتی طیف‌گسترده از اهمیت بالایی برخوردار است و توضیحات بیشتر درباره کدهای شبه‌تصادفی در فصل ۲ داده می‌شود. برای عملکرد هرچه بهتر سیستم طیف‌گسترده معمولاً $T_c \ll T_b$ است و در هر بیت داده معمولاً N چیپ کد ضرب می‌شود (در اکثر موارد N برابر یک دوره تناوب کد گسترده‌کننده در نظر گرفته می‌شود). به این ترتیب سیگنال ارسالی از آنتن را می‌توان بصورت داده‌های باینری کد $c(t)$ فرض کرد که بصورت BPSK مدوله شده‌است. به این ترتیب طیف سیگنال ارسالی از آنتن بصورت تابع سینک حول فرکانس f_0 می‌باشد. با توجه به شکل تابع سینک، پهنای باند این سیگنال بصورت تقریبی برابر $2/T_c$ می‌باشد. چگالی طیفی توان سیگنال بعد از ضرب در کد گسترده‌کننده بصورت (۳) است.

$$S_d(f) = 0.5PT_c \{ \sin c^2(f - f_0)T_c + \sin c^2(f + f_0)T_c \} \quad (۳)$$

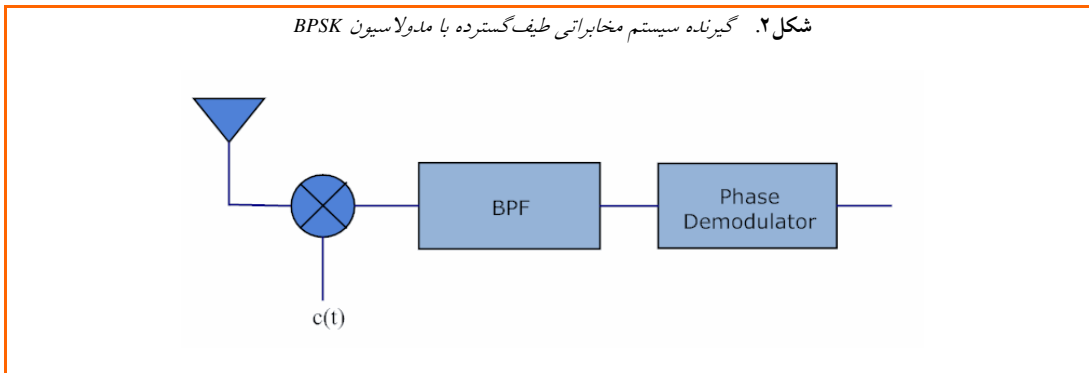
اگر شرط $T_c \ll T_b$ برقرار باشد، مشخص است که طیف سیگنال گسترده شده است. با توجه به توان ثابت ارسالی، چگالی طیفی توان کم می‌شود و حتی ممکن است زیر چگالی طیف توان نویز قرار گیرد. در این صورت آشکارسازی این سیگنال برای گیرنده غیرمجاز بسیار دشوار است. به این سیستم که گسترش طیفی، با ضرب سیگنال در یک کد شبه‌تصادفی انجام می‌شود، سیستم طیف‌گسترده دنباله مستقیم گفته می‌شود.

^۱ Chip Duration

در شکل ۲ بلوک دیاگرام ساده‌ای از گیرنده سیستم مخابراتی طیف گسترده با مدولاسیون BPSK نمایش داده شده است. اگر تأخیر بین فرستنده و گیرنده، در گیرنده تخمین زده شود و به نحوی حذف شود، سیگنال دریافتی بصورت (۴) خواهد بود.

$$r(t) = k\sqrt{2P}c(t) \cos(\omega_0 t + \theta_d(t)) + n(t) \quad (4)$$

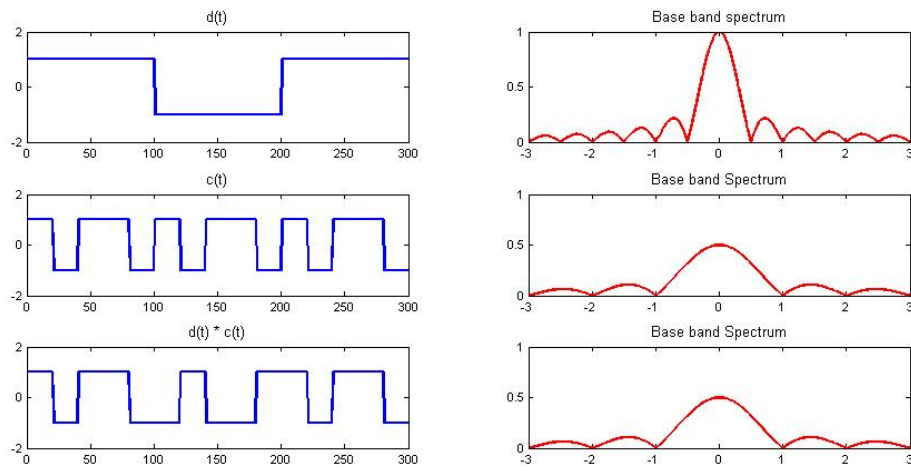
در رابطه (۴) k تضعیف مسیر و $n(t)$ نویز کانال می‌باشد.

با ضرب سیگنال دریافتی در $c(t)$ ، اثر آن در سیگنال دریافتی از آنتن حذف می‌شود. به این ترتیب طیف سیگنال که در فرستنده پهن شده بود، جمع می‌شود. فیلتر میان‌گذر بر روی فرکانس f_0 با پهنای باند مناسب (تقریباً $2/T_b$) سیگنال مطلوب را از نویز و تداخل‌های باندهای کناری جدا می‌کند. در ادامه سیگنال حاصل مانند سیگنالی با مدولاسیون BPSK به مدولاتور BPSK فرستاده می‌شود تا داده‌های باینری استخراج شوند. در شکل ۳ نمایشی از داده‌ها $d(t)$ و کد گسترده‌کننده $c(t)$ و ضرب آنها به همراه شکل طیفی آنها در باند پایه آورده شده است.

سیستم طیف گسترده دنباله مستقیم با انواع دیگر مدولاسیون‌ها و کدهای غیرباینری نیز قابل پیاده‌سازی می‌باشد. کدهای غیرباینری و در کل هر ساختاری که سیستم فرستنده و گیرنده سیستم طیف گسترده را پیچیده کند، معمولاً کاربرد زیادی ندارد.

شکل ۳. داده باینری و کد گسترده‌کننده و ضرب آنها به همراه طیف

۱-۱-۲- سیستم طیف گسترده پرش فرکانسی

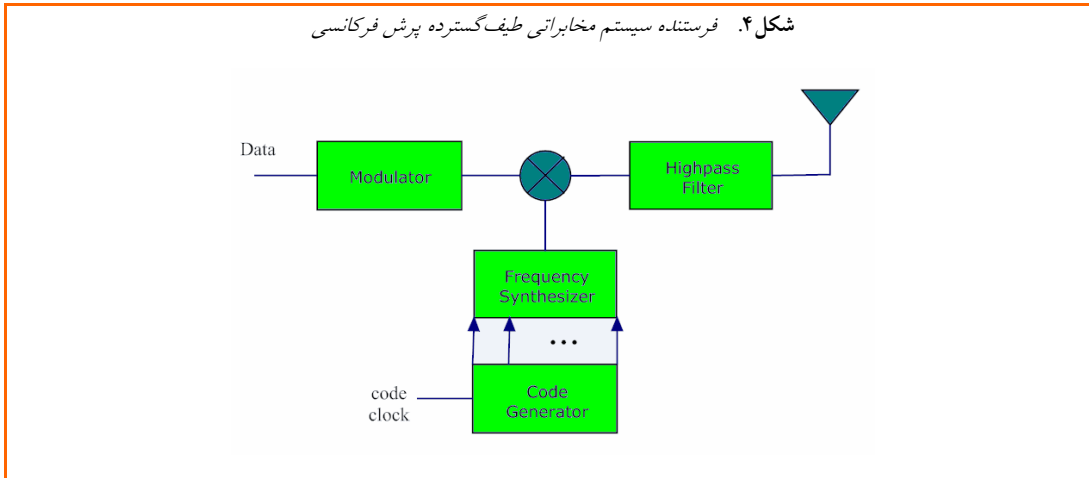
سیستم طیف گسترده پرش فرکانسی را می‌توان یک سیستم مخابراتی معمولی دانست که فرکانس حامل خود را طبق الگویی خاص در بازه‌های زمانی مختلف تغییر می‌دهد. اگر این تغییر در بازه طیفی وسیعی انجام شود، سیستم حاصل خواص سیستم‌های مخابراتی طیف گسترده را خواهد داشت و احتمال دریافت آن توسط گیرنده غیرمجاز بسیار کم و تخریب آن توسط عملیات جمینگ دشوار خواهد بود.

مانند سیستم‌های مخابراتی طیف گسترده دنباله مستقیم، در این سیستم‌ها نیز کدهای شبه تصادفی از اهمیت زیادی برخوردار هستند و الگوی پرش فرکانس را مشخص می‌کنند.

شکل ۴ فرستنده سیستم مخابراتی طیف گسترده پرش فرکانسی را نشان می‌دهد. همانطور که مشخص است، در بخش انتهایی (upconverter) یک سنتزکننده فرکانسی قرار دارد که با توجه به کدی که در ورودی آن قرار می‌گیرد، روی یک فرکانس خاص قفل می‌شود و با استفاده از فیلتر

بالاگذر، فرکانس حامل مناسب انتخاب می‌شود. کدی که در ورودی سنتزکننده فرکانسی قرار می‌گیرد یک کد شبه تصادفی می‌باشد و با هر کلاک یک شیفت پیدا می‌کند. بنابراین فرکانس حامل در هر کلاک تغییر می‌کند. اگر سرعت تغییر فرکانس حامل سریعتر از دوره بیت باشد ($T_c < T_b$)، سیستم حاصل سیستم پرش فرکانسی سریع^۱ است. اگر سرعت تغییر فرکانس حامل کندتر از دوره بیت باشد ($T_c > T_b$)، سیستم حاصل سیستم پرش فرکانسی کند^۲ است.

شکل ۴. فرستنده سیستم مخابراتی طیف گسترده پرش فرکانسی

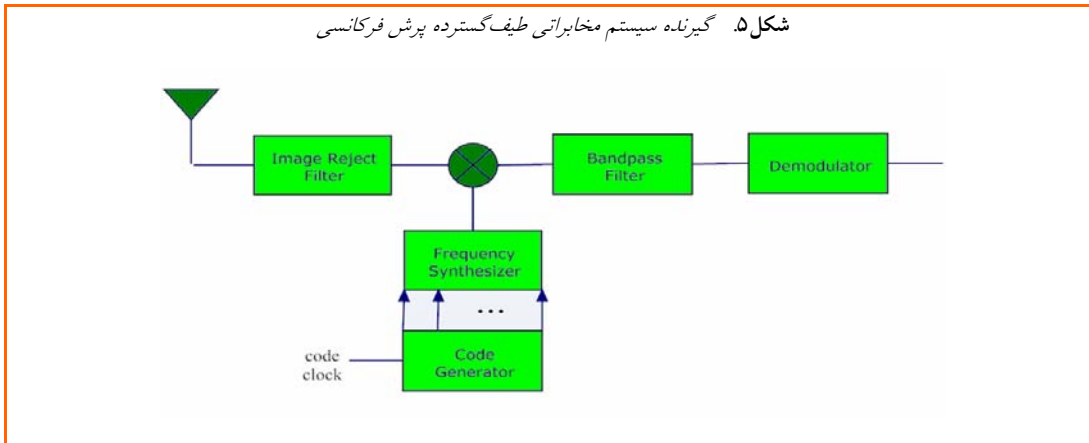
در شکل ۵ گیرنده سیستم مخابراتی طیف گسترده پرش فرکانسی نمایش داده شده است. اگر تأخیر بین فرستنده و گیرنده در گیرنده تخمین زده شود و به نحوی حذف شود، سیگنال دریافتی پس از فیلتر حذف کننده فرکانس تصویر، در فرکانس مناسب ضرب می‌شود و انتقال فرکانسی بصورت مناسب انجام می‌شود. ولی اگر این تأخیر درست تخمین زده نشود و یا گیرنده غیرمجاز باشد و الگوی فرکانس‌های حامل را در اختیار نداشته باشد، انتقال فرکانسی که در ضرب کننده انجام می‌شود منجر به تولید فرکانس دیگری می‌شود که از فیلتر میان گذر عبور نمی‌کند و اطلاعاتی در مدولاتور استخراج نمی‌شود.

_____x

¹ Fast Frequency Hop

² Slow Frequency Hop

شکل ۵. گیرنده سیستم مخابراتی طیف گسترده پرش فرکانسی

برای اطلاعات دقیق‌تر درباره سیستم‌های طیف گسترده دنباله مستقیم و پرش فرکانسی، به

مراجع [2] تا [4] مراجعه شود.

۱-۱-۳- سنکرون‌سازی

در بخش ۱-۱-۱ و ۲-۱-۱ فرض کردیم که تأخیر بین فرستنده و گیرنده به نحوی در گیرنده تخمین زده شود. با این فرض می‌توان اثر کد گسترده‌کننده را در سیستم طیف گسترده دنباله مستقیم با ضرب دوباره کد با فاز صحیح در گیرنده حذف کرد. با این فرض در سیستم طیف گسترده پرش فرکانسی نیز قادر خواهیم بود سیگنال دریافتی را با فرکانس حامل مناسب مخلوط کرده و انتقال فرکانسی را بصورت صحیح انجام دهیم. برای تخمین این تأخیر، یک مرحله اساسی در تمام سیستم‌های مخابراتی طیف گسترده وجود دارد که به این مرحله سنکرون‌سازی گویند. اگر مرحله سنکرون‌سازی در سیستم مخابراتی طیف گسترده با موفقیت انجام نشود، عکس عملیات گسترش طیف که در فرستنده انجام شده است، صورت نمی‌پذیرد و هیچ داده‌ای استخراج نمی‌شود. این مرحله

در سیستم‌های مخابراتی معمول نیز وجود دارد ولی معمولاً خطای تخمین در سیستم مخابراتی معمول به کاهش نسبت توان سیگنال به توان نویز^۱ منجر می‌شود و خطا افزایش پیدا می‌کند ولی در سیستم مخابراتی طیف گسترده، خطای تخمین موجب می‌شود طیف گسترده شده در فرستنده دوباره در گیرنده جمع نشود و در واقع هیچ داده‌ای استخراج نشود.

برای سادگی در توضیحات، سیستم مخابراتی طیف گسترده دنباله مستقیم را در نظر می‌گیریم. در اکثر سیستم‌های مخابراتی، فرستنده و گیرنده از هم فاصله نسبتاً زیادی دارند. علاوه بر فاصله که سبب تأخیر بین فرستنده و گیرنده می‌شود، پدیده‌های دیگری مانند چندمسیری^۲ و محوشوندگی^۳ هم سبب تأخیر بین فرستنده و گیرنده می‌شود. بنابراین سیگنال ارسالی با تأخیری نامعلوم به گیرنده می‌رسد. این تأخیر سبب می‌شود فاز حامل نامعلوم باشد.

در گیرنده به سبب حرکت گیرنده یا فرستنده یا اجسام درون کانال، شیفت دوپلر^۴ هم داریم. بنابراین ابهام در فرکانس حامل نیز در نظر گرفته می‌شود. مطابق شکل ۶ گیرنده با تخمینی از میزان تأخیر و فرکانس حامل کار را شروع می‌کند (این تخمین در ابتدای کار احتمالاً خطای زیادی دارد). در مخلوط‌کننده سیگنال دریافتی با سیگنالی که طبق تخمین تأخیر و فرکانس ساخته شده است ضرب می‌شود و از فیلتر میان‌گذر عبور می‌کند. اگر تخمین تأخیر و فرکانس دارای خطای کمی باشد، طیف گسترده شده جمع می‌شود و آشکارساز انرژی^۵ مقدار خروجی قابل توجهی خواهد داشت. اگر

¹ Signal to Noise Power Ratio

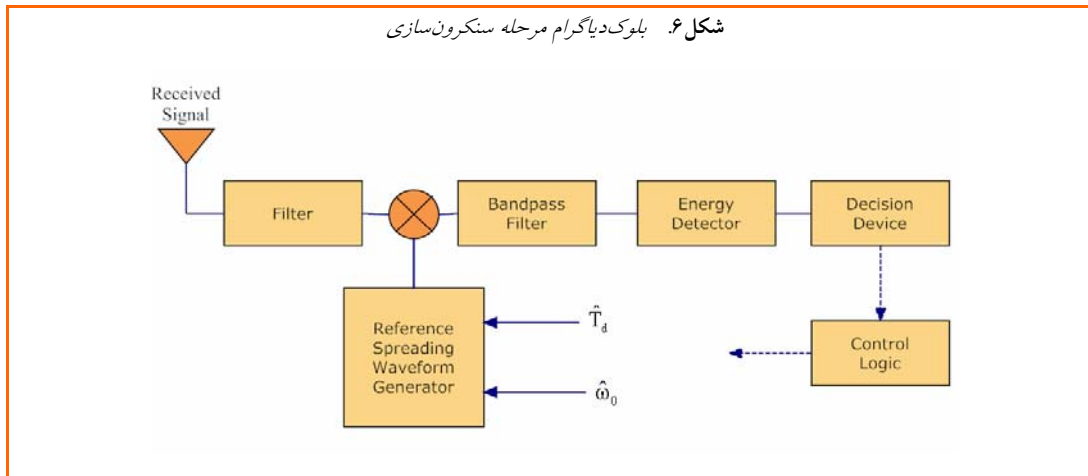
² Multipath

³ Fading

⁴ Doppler Shift

⁵ Energy Detector

خروجی آشکارساز انرژی مقدار قابل ملاحظه‌ای نباشد، بخش کنترل‌کننده تخمین خود را تغییر می‌دهد. این تغییر تا زمانی ادامه می‌یابد که خروجی آشکارساز انرژی از سطح آستانه معینی عبور کند.

در روش معمول برای سنکرون‌سازی، تأخیر بصورت واقعی تخمین زده نمی‌شود. بلکه تمام شیفت‌های ممکن کد یکی یکی امتحان می‌شود. اگر کد گسترده‌کننده دارای پریود تکرار N چیپ باشد، تعداد شیفت‌هایی که معمولاً امتحان می‌شود برابر N است. یعنی در هر بار ضرب و تصمیم‌گیری (در هر کلاک) کد به اندازه یک چیپ شیفت پیدا می‌کند (برای دقت بیشتر ممکن است در هر بار ضرب و تصمیم‌گیری (در هر کلاک) کد به اندازه کمتر از یک چیپ شیفت پیدا کند). امتحان N شیفت ممکن کد برای پیدا کردن فاز درست ممکن است در یک کلاک یا N کلاک یا چند کلاک انجام شود. اگر در هر کلاک اعتبار یک شیفت از کد بررسی شود، سنکرون‌سازی به روش جستجوی سریال^۱ انجام می‌شود. اگر در یک کلاک اعتبار تمام شیفت‌های کد بررسی شود، سنکرون‌سازی به روش جستجوی موازی^۲ انجام می‌شود. بدیهی است که سرعت سنکرون‌سازی در روش جستجوی

^۱ Serial Search

^۲ Parallel Search

موازی بیشتر ولی سخت‌افزار لازم نیز بیشتر و پیچیدگی نیز بیشتر است. در روشی با پیچیدگی کمتر از جستجوی موازی ولی سریع‌تر از جستجوی سریال، در هر کلاک اعتبار چند شیفت کد بررسی می‌شود. این روش را روش جستجوی سری - موازی^۱ گویند.

متوسط زمان سنکرون‌سازی که پارامتر مهمی در سیستم طیف‌گسترده و مقایسه آن به شمار می‌رود، در حالت جستجوی سریال بصورت (۵) می‌باشد [2].

$$\bar{T}_s = (C - 1)T_{da} \left(\frac{2 - P_d}{2P_d} \right) + \frac{T_i}{P_d} \quad (5)$$

در رابطه (۵)، C برابر تعداد شیفت‌هایی است که باید بررسی شود. اگر ابهام در فرکانس حامل هم داشته باشیم، مقدار C متناسب با آن بازم افزایش می‌یابد. T_i زمان بررسی یک شیفت (زمان انتگرال‌گیری) از کد و قبول یا رد آن می‌باشد. T_{da} برابر $T_i + P_{fa}T_{fa}$ است که P_{fa} احتمال آلامر خطا^۲ و T_{fa} زمانی است که در صورت بروز آلامر خطا باید صرف شود تا سیستم متوجه اشتباه شود. P_d احتمال آشکارسازی^۳ می‌باشد. همانطور که مشخص است متوسط زمان سنکرون‌سازی علاوه بر تعداد شیفت‌هایی که باید بررسی شود (C)، به احتمال آلامر خطا (P_{fa}) و احتمال آشکارسازی (P_d) نیز وابسته است. روابط و بررسی دقیق سنکرون‌سازی در مرجع [2] موجود است.

¹ Serial - Parallel Search

² Probability of False Alarm

³ Probability of Detection

۱-۲- پیش‌نیازهای ریاضی برای تحلیل کدها

در این بخش مقدماتی از ریاضیات لازم برای فهم بهتر ساختار کدهای طیف گسترده را بیان می‌کنیم. برای بررسی بیشتر و دقیق‌تر به مراجع [5] تا [7] مراجعه شود.

۱-۲-۱- میدان

میدان F مجموعه‌ای از اعضا با دو عمل جمع و ضرب است که دارای خواص زیر است.

- F با عمل جمع، یک گروه آبدلی است.

- اعضای غیرصفر F با عمل ضرب یک گروه آبدلی است.

- برای هر $a, b, c \in F$ داریم:

$$a.(b + c) = a.b + a.c$$

$$(b + c).a = b.a + c.a$$

اگر تعداد اعضای مجموعه F محدود باشد، به آن میدان، میدان گالوا^۱ گفته می‌شود و بصورت مختصر با GF نمایش داده می‌شود. به عنوان مثال برای هر عدد صحیح اول p ، کلاس باقیمانده‌ها به سنج p یک میدان گالوا است که با $GF(p)$ نمایش داده می‌شود. برای هر عدد صحیح $q = p^m$ هم که p عدد صحیح و اول است، تنها یک میدان گالوا بصورت $GF(q) = GF(p^m)$ وجود دارد. به این میدان

^۱ Galois Field

(GF(q)) میدان گسترش یافته^۱ گویند. بیشتر بررسی‌های فصول بعد بر پایه میدان‌های گالوا در حالت باینری می‌باشد. در این حالت عدد صحیح و اول p برابر 2 می‌باشد.

۱-۲-۲- چندجمله‌ای‌های تجزیه‌ناپذیر^۲

به یک چندجمله‌ای $f(x)$ روی $GF(p)$ (ضرایب چندجمله‌ای از $GF(p)$ می‌باشد) از درجه m یک چندجمله‌ای تجزیه‌ناپذیر گفته می‌شود اگر $f(x)$ دارای درجه مثبت باشد و این چندجمله‌ای بر هیچ چندجمله‌ای روی $GF(p)$ با درجه کمتر از m بخش‌پذیر نباشد. به عبارتی اگر $g(x)$ و $h(x)$ دو چندجمله‌ای روی $GF(p)$ باشند، آنگاه $f(x)$ بصورت $g(x).h(x)$ قابل نوشتن نباشد.

اگر $Z_p[x]/f(x)$ نشان‌دهنده کلاس چندجمله‌ای‌ها در سنج $f(x)$ روی $GF(p)$ باشد و $f(x)$ یک چندجمله‌ای تجزیه‌ناپذیر از درجه m باشد، آنگاه این کلاس باقیمانده با دو عمل جمع و ضرب تشکیل یک میدان گالوا روی $GF(p)$ می‌دهد. این میدان را با $GF(p^m)$ نشان می‌دهیم.

¹ Extension Field

² Irreducible Polynomial

۱-۲-۳- عنصر اولیه^۱

اگر α یک عضو میدان F باشد، به کوچک‌ترین عدد ε که $\alpha^\varepsilon = 1$ باشد، مرتبه α گفته می‌شود. حال اگر $\alpha \in GF(p^m)$ باشد، α یک عنصر اولیه نامیده می‌شود، اگر و تنها اگر مرتبه آن برابر $\varepsilon = p^m - 1$ باشد.

برای هر $\alpha \in GF(p^m)$ چندجمله‌ای مینیمال^۲ α از مرتبه ε یک چندجمله‌ای تجزیه‌ناپذیر $m(x)$ از درجه t روی $GF(p)$ است بطوری که $m(\alpha) = 0$ و $m(x)$ بصورت (۶) تعریف شود. در این رابطه t کوچکترین عددی است که $p^t \equiv 1 \pmod{\varepsilon}$

$$m(x) = (x - \alpha)(x - \alpha^p)(x - \alpha^{p^2}) \dots (x - \alpha^{p^{t-1}}) \quad (۶)$$

۱-۲-۴- چندجمله‌ای اولیه^۳

یک چندجمله‌ای تجزیه‌ناپذیر که چندجمله‌ای مینیمال یک عنصر اولیه در میدان متناظر خود است، یک چندجمله‌ای اولیه گفته می‌شود. برای اعضای $GF(p^m)$ دقیقاً $\varphi(p^m - 1)/m$ چندجمله‌ای اولیه وجود دارد. $\varphi(\cdot)$ تابع فی اولر است.

^۱ Primitive Element^۲ Minimal Polynomial^۳ Primitive Polynomial